

Pentru David

DESIȘUL DE MURI

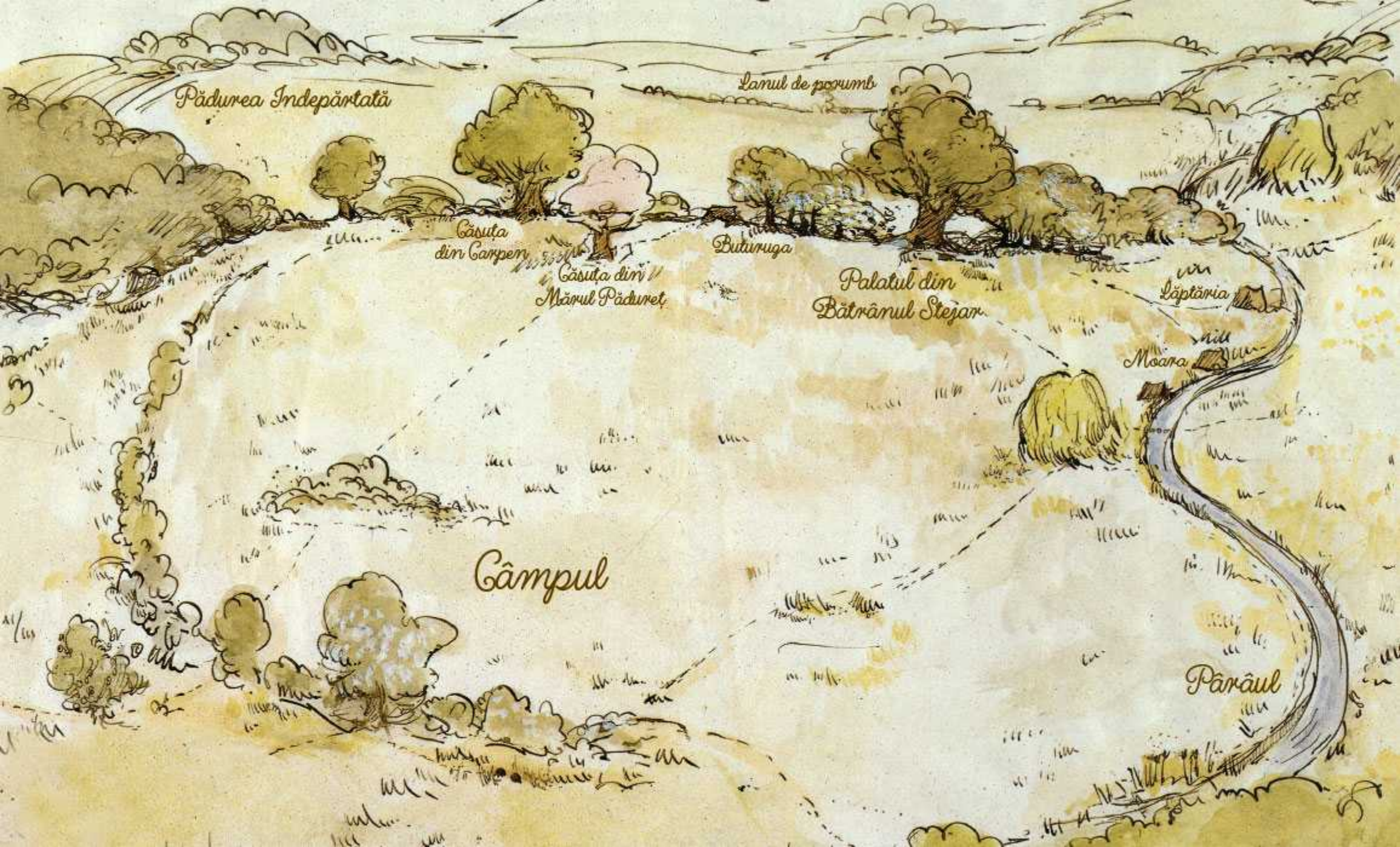
De multă vreme, în rădăcinile și trunchiurile copacilor din Desișul de Muri, un crâng spinos și încălzit care desparte câmpul de malul pâraului, și-au făcut casă câteva familii de șoriceii.

Șoriceii din Desișul de Muri sunt buni gospodari. Când vremea e bună, adună fructe de pădure, nuci, alune și flori de pe câmpurile din jur, din care pregătesc dulcețuri, murături și conserve, păstrate apoi la loc sigur în magazia din Buturugă pentru lunile de iarnă.

Șoriceii sunt harnici și trebăluiesc încoace și-ncolo toată ziua, dar își fac timp și pentru jocuri și petreceri. Fie că e vorba de ziua unui șoricel, fie de o nuntă așteptată cu nerăbdare sau doar de prima zi a unui nou anotimp, șoriceii se bucură de orice prilej pentru a se întâlni și a sărbători împreună cu mese întinse și voie bună.

Pădurea Îndepărtată

Lanul de porumb

Căsuța
din Carpen

Căsuța din
Măsurul Pădurii

Buturuga

Palatul din
Bătrânul Stejar

Lăptăria

Moara

Cămpul

Pârâul

ERA O FRUMOASĂ DIMINEAȚĂ de primăvară și în fiecare sălaș de șoricei din Desișul de Muri, razele soarelui se strecurau prin fereștruciile larg deschise.

Șoriceii s-au trezit cu toții devreme, ca de obicei, dar azi, primul dintre ei a fost Fred, care locuia cu părinții săi în Căsuța din Carpen. Era ziua lui.

Fred a sărit din așternut, a dat buzna în camera părinților și atâta a țopăit în patul lor, că aceștia n-au avut încotro și i-au dat cadoul pe care i-l pregătiseră.

— La mulți ani, Fred! i-au urat somnoroși domnul și doamna Cătină.

Fred și-a desfăcut nerăbdător cadoul, rupând iute hârtia frumoasă în care era împachetat și împrăștiind bucățile pe jos. A chițăit atât de tare de bucurie, încât i-a trezit și pe fratele și pe surorile lui.

În timp ce părinții s-au întors pe partea cealaltă să mai doarmă un pic, Fred s-a așezat pe scările casei să-și încerce fluierul proaspăt primit.

Chiar alături, în Căsuța din Mărul Pădureț, locuiau domnul și doamna Merișor. Sunetul fluierului lui Fred a pătruns zglobiu prin fereastra dormitorului lor. Doamna Merișor s-a întins și s-a ridicat alene din pat. A inspirat aerul dulce, apoi a coborât în bucătărie să pună de un ceai de soc.

Doamna Merișor era o șoricică bună la suflet și o bucătăreasă grozavă. Căsuța lor mirosea mereu a pâine caldă, prăjituri proaspete și budincă de mure.

— Micul-dejun e gata! a spus doamna Merișor.

Domnul Merișor s-a ridicat și el din pat, cu un oftat, și i s-a alăturat în bucătărie. Cei doi și-au savurat pâinea prăjită cu dulceață în trilurile de fluier ale lui Fred.

— Cred că cineva ar cam trebui să ia lecții de muzică de la mierlă, a spus domnul Merișor în timp ce își scutura firimiturile din mustăți, după care și-a pus haina în care mergea la lucru.

S-a întors iute și l-a zărit pe Fred, cu fluierul în mână.

— Azi e ziua mea! a chițăit Fred.

— I-auzi, a spus domnul Merișor. La mulți ani, tinere șoricel! Nu cumva vrei să vii cu mine, să mă ajuți la Buturugă? Să verificăm dacă totul e în ordine.

În mijlocul magaziei din Buturugă se afla o sală uriașă, iar din ea porneau numeroase culoare și trepte. Acestea duceau, la rândul lor, către zeci de camere de depozitare pline cu nuci, miere, gemuri și murături. Fiecare încăpere trebuia verificată cu atenție.

Când au terminat, micul Fred se simțea atât de obosit, că a fost nevoit să se odihnească puțin lângă foc, în sala cea mare. Domnul Merișor a deschis un borcan cu violete conflate de pe raft, a făcut un mic cornet dintr-o fâșie de hârtie și l-a umplut cu dulciuri pentru Fred, după care l-a luat pe șoricel de lăbuță și l-a condus afară prin cotloanele întunecate, înapoi la soare.

Fred s-a dus să-și caute fratele, iar domnul Merișor s-a grăbit în josul Desișului de Muri ca să-i viziteze pe Margareta, fiica sa, și soțul ei, Lordul Șoricescu.

